

בית משפט השלום בירושלים

19 יוני 2014

מוצטפא ואח' נ' מדינת

ת"א 7657-05 עזבון המנוח
ישראל ואח'

1

בפני כב' השופטת שושנה ליבוביץ

מוצטפא	1. עזבון המנוח	התובעים
ברכאת	.2	
מוצטפא	.3	
מוצטפא	.4	
מוצטפא	.5	
מוצטפא	.6	
מוצטפא	.7	
מוצטפא	.8	

נגד

1. מדינת ישראל

הנתבעים

2. צבא הגנה לישראל

2
3
4
5
6
7
8

נוכחים:

ב"כ התובעים: עו"ד מיעארי מואייד

בהעדר התובעים

ב"כ הנתבעת: עו"ד יוסי ברכיה

9
10

פרוטוקול

סיכומים:

11

סיכומי תשובה לב"כ התובעים:

12

אבקש להתייחס למספר דברים שעלו בסיכומיו של חברי.

13

אתחיל מהפסיקה. הפסיקה שצוינה על ידי הנתבעת בסיכומיה, אינה דומה אפילו למקרה כאן.

14

המקרה כאן לטעמי ובאמת אני אומר זאת אחרי שחזרתי וקראתי ועיינתי בראיות, שהמקרה הזה

15

הוא מקרה קלאסי שבו בימ"ש צריך לקבל את התביעה. כל הפסיקה שצוטטה על ידי הנתבעת,

16

מתייחסת למקרים אחרים לגמרי ואותו תיק חנרשו שחברי הזכיר, הוא תיק שאני טפלתי בו אישית

בית משפט השלום בירושלים

19 יוני 2014

מוצטפא ואח' נ' מדינת

ת"א 7657-05 עזבון המנוח
ישראל ואח'

1 והוא תיק שונה בצורה קיצונית. שם דובר על עוצר, על התרעה שצוטטה ביומן המבצעים שדיברה על
2 מונית תשודה, בחושך, בזמן שהמונית נסעה לעבר הכוח שהיה בנגמש עם ההתרעה וכל מה שהיה
3 סביב, בימ"ש שם ואני חייב לומר לאחר התלבטות וגם ניסיון נואש להביא את הצדדים להסדר,
4 החליט לדחות את התביעה. אין שום דמיון בין התיק שם לכאן. בתיק כאן האירוע התרחש באזור
5 לא צפוף ולא היה מארב ולא היו חילופי ירי כמו שהיה בתיק אחר. לא מדובר על טיל שנורה ממטוס
6 לעבר רכב חשוד שהיה בעזה כמו בתיק שאיני זוכר מי הצדדים שם. פה מדובר על פעולה של תפיסת
7 חשוד. נקודה. אפילו לא פעולה של תפיסת חשוד שנושא על גופו משהו אלא על חשוד שנחשד כמי
8 שזרק תיק חשוד שהנחת העבודה הייתה שהתיק היה חשוד ובו מונח חומר נפץ ולא על האדם עצמו
9 ואני מפנה לסיכומים ששם פירטתי. זהו המקרה. המקרה הזה הוא מאוד דומה עד כדי זהה לפרשת
10 בניעודה והנתבעת תגיד שהפרשה לא חלה כי היא כבר "נקברה" וזה לא נכון. בפרשת בניעודה ואני
11 מפנה את בימ"ש, שהיה מקרה של כוח שרדף אחרי חשודים ... בימ"ש עליון אמר שזו לא פעולה
12 מלחמתית. אי אפשר להכניס את הפעולות שם לפעולה מלחמתית הן בשל הפעולה, האנשים שהיו
13 שם ולכן אני אומר שבכל תיק הנתבעת אומרת שהנסיבות והאווירה הייתה קשה. בתיקים האלה
14 הנתבעת קל לה לטעון את טענותיה אלה. מאוד קשה לתובעים לבוא ולהגיד מה פתאום באותם
15 ימים לפי 10 ו-12 שנה לא היו דברים כאלה. בימ"ש צריך לבחון ולבוא ולראות מה מונח בפניו עוד
16 לפני שדן אם זו פעולה מלחמתית. התיק הזה יישאר תיק נזיקין שצריך להיבחן בכלים המשפטיים
17 שהשיטה שלנו נתנה לנו ויש לנו את דיני הראיות. אני יורד עד כדי כך כי אני חושב... וזאת בשאלה
18 המלחמתית ולא בשאלה של קביעת עובדות ולצורך כך יש לבימ"ש את השיקול לדעת לומר אני
19 האמנתי וכי. דיני הראיות חלות כאן כאשר יש לנו תיק ונניח שגרסת הנתבעת נכונה למרות שאני
20 מכחיש אותה ונגיד שהיה מישהו שרץ וזרק תיק ורדפו אחריו. שום דבר לא הוכח. אף אחד
21 מהתצפית לא בא להגיד ראיתי אדם זורק תיק. במשפט קודם יש לנו רק את החיילים ששמעו בקשר
22 וזאת עדות שמועת. אותו יורה אותו מכונה "ה" לא הגיע, לא העיד למה ביצע ירי לעבר המונית. לא
23 בא להגיד לנו מה הרגיש מבחינה סובייקטיבית שגרם לו לבצע את הירי. יש לנו את המפקד ויש לנו
24 את "לי" שעושים לנו שיעור ואיך אמרה הנתבעת בסיכומיה "ניתוח מצב נפשי". האם כך מוכיחים
25 שפעולה היא מלחמתית? האם לא הייתה הנתבעת צריכה להביא את "ה" ולהגיד מדוע הוא ביצע
26 את הירי כפי שביצע. האם עדות כזאת שהיא במובהק עדות אפילו סברה ואפילו לא מפי השמועה,
27 הוא סובר שכך פעל "ה" האם עדות כזאת יכולה להוכיח על פעולה מלחמתית שלדעתי צריכה להיות
28 מוכחת בראיות מהימנות וסובייקטיבית.

29 מכל מה שאמרתי ומה שכתבתי בסיכומים מביאה למסקנה שהמדינה לא הצליחה להוכיח
30 שהמקרה הזה נופל בגדר פעולה מלחמתית. אם גם פעולה זו תיכנס לגדר פעולה מלחמתית, אז איך
31 אמרים באמת שלום על ישראל, אז אף לא פעולה אחת שמתרחשת בשטחים יכולה להוות פעולת
32 שיטור ואז בעצם כוונתה של המדינה שהביאה לחיקוק תיקון 7 ייכנס בדלת האחורית כי הרי שם

בית משפט השלום בירושלים

19 יוני 2014

מוצטפא ואח' נ' מדינת

ת"א 7657-05 עזבון המנוח
ישראל ואח'

1 בימ"ש ביטל את תיקון 7 כי התיקון היה גורף מדי, היה מוחלט מדי והכיל בתוכו כל מה שהיה צריך
2 להכיל מבלי שנכנס לשאלה או מבלי להיכנס לגופה של הפעולה הספציפית שהתרחשה.
3 הנתבעת פירטה בסיכומיה שוב פעם על האווירה הכללית ואני מזכיר גם לנתבעת וגם לבימ"ש
4 שהבחינה צריכה להתבצע רק לפעולה הספציפית ולא בוחנים את המלחמה אלא את הפעולה. צריך
5 לבחון האם הפעולה כפי שהתרחשה באותם מועדים נכנסת לגדר פעולה מלחמתית או לא. לטעמי,
6 לא. לחלופין אפילו אם תחילת הפעולה הייתה מלחמתית, מהר מאוד הפעולה הזאת הפכה להיות
7 פעולת שיטור של תפיסת חשוד ולא יותר.
8 תיקון מס' 8 הכניס את מה שנקבע בפסיקה לתוך חקיקה. לא הייתה שום הרחבה לטעמי. אכן נכון
9 שהמצב השתנה ולכן מימד הסכנה בפעולות אלו שבימ"ש מצא לדחות את התביעות היה משמעותי
10 מה שאין לנו פה. במקרה של חילופי ירי יש סכנה. במקרה של מארב, היה מימד גם אם לא ישר, היה
11 מימד של סכנה כי היה מדובר באדם מבוקש ויש יריות ויש מידע שהוא נושא איתו משהו או שרוצה
12 לעשות משהו. כאן המקרה שונה. אם הבחור שנטען כי נשא על עצמו נשק המשיך לשאת את התיק
13 שהנתבעת אומרת שהנחת העבודה היא שהתיק היה חשוד ולא האדם, ייתכן כי הייתי עושה מאמץ
14 לשכנע למשוך את התיק אך זה לא מקרה. כל הפסיקה שצוטטה על ידי הנתבעת אין לה כל קשר
15 לתיק כאן ולכן אני חושב שהמקרה כאן כמו המקרים שהבאתי בסיכומים שלי זה מקרה מיוחד שפה
16 הן מן הדין והן מן הצדק יהיה לדחות את טענת הנתבעת בדבר פעולה מלחמתית.
17 לגבי העד "ה" שהנתבעת התבססה על הדברים שאמר בהודעתו במצח. הודעת "ה" הוכנסה לתיק
18 בימ"ש כחלק מתיק מצח שהצטבר בתיק ואז ציינתי שאין בכך כדי להודות או להסכים לתוכן
19 ההודעה כי אותו "ה" לא הגיע. לכן, אי אפשר לבסס שום ממצא על מה שצוין שם מפיו של אותו
20 מכונה "ה"....
21 בנוגע לטענת הנתבעת כי תיקון 8 הרחיב את הגדרת "פעולה מלחמתית". אציין שלא כך הם פני
22 הדברים. לא חוגש אפילו לא פסק דין אחד שאומר שתיקון 8 הרחיב עד כדי כמעט באופן מוחלט
23 הגדרת "פעולה מלחמתית" ואני מפנה ללשון התיקון ואני מצטט.... "במקום שנעשתה בנסיבות של
24 סיכון לחיים או לגוף, יבוא "שהיא פעולת אופי מלחמתי בהתחשב באופי נסיבותיה" הכוונה היא של
25 הפעולה ולא על נסיבותיה שחברתי הרחיבה עליהם. הכוונה לנסיבותיה של הפעולה הספציפית.
26 אני מפנה את בית המשפט לעמ' 9 של פסה"ד של באני עודה, פסקה 12, מצטט....
27 זה המקרה שם שלדעתי הוא דומה עד כדי זהה למקרה כאן.
28 לאור האמור אנו מבקשים לדחות את טענת הנתבעת בדבר "פעולה מלחמתית" תוך כדי חיוב
29 בשכ"ט עורך דין ובהוצאות.

30

31

סיכומי ב"כ הנתבעים :

בית משפט השלום בירושלים

19 יוני 2014

ת"א 7657-05 עזבון המנוח פאיז אחמד מוצטפא ואח' נ' מדינת
ישראל ואח'

- 1 ראשית לגבי הפסיקה שצירף התובע, חברי לא לחינם כל הפסיקה היא פסיקה ישנה. הרוב המוחלט
2 של פסקי הדין הם לפני שנת 2002 תיקון מס' 5, שחוקק בעקבות האינתיפאדה השנייה שפרצה
3 בחודש ספטמבר בשנת 2000. המצב שנהג בשטחי יהודה ושומרון שאז התחילה האינתיפאדה השנייה
4 ששונה בחומרתה והיקפה במהלך שנות ה-90 כך שהפסיקה המצוטטת אינה רלבנטית לנדון שבפנינו.
5 נזכור שהמקרה המדובר היה בעיצומה של האינתיפאדה השנייה כשכידוע גבתה מעל 1,000 הרוגים
6 ואלפי פצועים.
7 חברי התייחס לסיכומי לתיקון 7 שבוטל ע"י בית המשפט העליון בפסק דין עדאללה. לצערי הם
8 אינם רלבנטיים לענייני ואני אסביר בקצרה.
9 תיקון 7 היה תיקון שקבע שכל תביעה שמתנהלת בבית המשפט תדחה. אם האיזור שבו אירע
10 האירוע היה איזור עימות.
11 בית המשפט ראה בענין עדאללה ואמר שהתיקון לא מדתי ורחב מדי מכיוון שממילא במצב המשפטי
12 הנוהג קיים פטור למדינה בפועלה מלחמתית.
13 אמר בית המשפט לא נראה סביר בעיני שהמדינה תבוא ותדרוש גם פטור מפעולה שאינה מלחמתית.
14 המדינה תדרוש הגנה ואי אפשר יהיה להגיש נגדה תביעות.
15 במסגרת זו בוטל תיקון 7 בכל הקשור כנראה להרחבה של אזורי עימות אבל לא בכל הקשור
16 להרחבה של תיקון 4 להגדרת הפעולה המלחמתית.
17 ההיפך הוא הנכון, בית משפט בפסק דין עדאללה אישר את הרחבת הפעולה המלחמתית ובא ואמר
18 שמדובר בהרחבה מדתית ואני יכול לחיות עם זה וזה כלי טוב למדינה לפעול כנגד תביעות שמוגשות
19 בעקבות האינתיפאדה השנייה. בית המשפט כן נתן אישור לפעולה המלחמתית. הפעולה המלחמתית
20 זכתה להרחבה ולא לצמצום.
21 גם תיקון 8 שתוקן בחודש יולי 2012 הינו תיקון שמרחיב את הגדרת הפעולה המלחמתית משנת
22 2002, בין היתר בשל הוספת המילים "על מכלול נסיבותיה" כלומר אנו מתייחסים לאירוע לא רק
23 בראיה מצומצמת נקודתית אלא צריך להתייחס למכלול הדברים.
24 לגבי העד ה - העד ה' לא הגיע להעיד אבל לא במקרה הסכים ב"כ התובעים כי העדות שלו במצ"ח
25 תכנס לתיק הראיות בבית המשפט והצדדים יטענו כל טענה שהם רוצים באמור לעדות זו.
26 הסיבה היא שהעד ה' כל מה שהוא אומר נתמך, על כל הפרטים של העדות של העד ל' היה צמוד אליו
27 כתף אל כתף בניגוד לעדים ע' ו-א' שהובאו כ"עדי אווירה" העד ל' היה במקום האירוע והוא היה
28 יכול להעיד באופן בלתי אמצעי על כל הפעולות שקדמו לירי לרבות העדות של העד ה'.
29 בנסיבות אלה לא היה טעם לבקש דיון נוסף מכיון שעיון בעדותו הראתה לנו שהוא מדבר על אותו
30 ענין עצמו שעליו דיבר העד ל' וכאמור אין ספק שהיה ירי של טעות. גם ה' טען שהוא לא התכוון
31 לרכב, גם ל' טען כך. כך שמהבחינה הזאת אין כל מחלוקת.

בית משפט השלום בירושלים

19 יוני 2014

מוצטפא ואח' נ' מדינת

ת"א 7657-05 עזבון המנוח
ישראל ואח'

1 באשר להפיכת פעולה שטורית לפעולה מלחמתית, לטענתנו כל האירועים שהיו סביב האירוע נשוא
2 התובענה היו אירוע של פעולה מלחמתית. לא היה שום שינוי בהגדרה של האירועים. החיילים לא
3 היו במקום על מנת לשמור על תנועת הרכבים, הם היו במקום כדי למנוע פיגועים.
4 אני חולק לחלוטין על הניסיון לבוא לומר שהשאלה היא האם הפעולה המשטרית החלה כפעולה
5 מלחמתית. כמו שאנו סבורים, הבדיקה צריכה להתחיל יום או יומיים לפני כן ולא דווקא ביום
6 האירוע.
7 אני רוצה להפנות לפסק דין של בית המשפט השלום בחיפה ובית המשפט המחוזי, לא צרפתי את
8 הפסק דין. אני אצרף אותו.
9 תיק מוסטפא נ' מדינת ישראל. פסה"ד של כב' השופט דניאל פיש והפסק דין המחוזי הוא
10 ע"א 9265-11-10, תיק שאני לקחתי בו חלק והנקודה החשובה בפסקי הדין זה תיק שהתחיל באירוע
11 של הריסת בתים בכפר ברתא, שזה כפר חצוי בין ישראל לבין הרשות הפלסטינית. הוא התחיל
12 כהליך של הריסת בתים אזרחית והסתיים בהריסת בתים מלחמתית. כך קבע בית המשפט.
13 זה לא המצב שבפנינו. זו רק תשובה לטענות שהעלה חברי.
14 דבר אחרון, אנחנו כרגע לא בשלב הזה, אנו רק בפעולה מלחמתית. יש לי סדרה של פסקי דין בתחום
15 האינתיפאדה שבית המשפט דחה את הנסיבות שבמקרה שלנו, גם תביעות שהתרחשו באזור נדחו
16 בגלל רשלנות.
17 אני רק אפנה ולא ארחיב. ת"א שלום תל אביב 200265/02 פסה"ד של כב' השופטת יעל הני אבו
18 חאגיה נ' מדינת ישראל. מדובר שם על ירי של חיילים לעבר רכב שברח ממחסום ולא סיכן את
19 החיילים. בית המשפט קבע שעל אף שזה לא פעולה מלחמתית החיילים לא התרשלו. הוא הסתמך
20 על פסק דין של בית המשפט העליון ע"א 3889/00 לרנר נ' מדינת ישראל פד"י 41 נ 04 גם זה היה
21 אירוע באזור. התביעה נדחתה בשל העדר רשלנות.
22

23 החלטה

24 נדחה למתן החלטה או פסק דין.

25
26
27 ניתנה והודעה היום כ"א סיוון תשע"ד, 19/06/2014 במעמד הנוכחים.

שושנה ליבוביץ, שופטת